

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 2. De Caldaica editione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

§. II

De Chaldaica editione.

De hac editione tria breviter ex Bellarmino, Serario & alijs notanda sunt.

1. Hac lingua Chaldaica primitus scriptos esse sequentes S. Scripturæ libros, Tobiam, Judith, & ex parte libros Esdræ, & Danielis Prophetam; eò quod hi libri post captivitatem Babyloniam, ubi Judæi jam Chaldaicè loqui cœperunt, sicut conscripti.

2. Extare quoque paraphrasin Chaldaicū in omnes S. Scripturæ libros in Judæorum Canone contentos, atque ab illis Thargum quod idem ac Interpretatio significat, fuisse appellatos; hanc verò paraphrasin partim ab Aquila (qui Chaldaicè Onchelos vocatur) partim à Ionatha quodam, & Josepho cæco compositos fuisse.

3. Hanc editionem apud Hebræos quidem magnæ esse authoritatis, ab Ecclesia tamen non magni fieri, utpote in multis locis, extra Pentateuchum, Judaicis fabulis & Thalmudistarum nugis permixtam; atque adeò eatenus tantum utilē esse, quatenus ex ea Hebræi falsitatis convinci possant.

§. III.

De Syriaca Editione.

De hac quoque editione tria specialiter notanda esse, docet Bellarmius l. 2. c. 4. contr. gen.

1. Quod Syriaca lingua sit quasi proles Hebraicæ & Chaldaicæ lingua, eò quod Hebræi in Babyloniam abducti, paulatim linguæ suæ obliyiſci, & Chaldaicè loqui coeperint; quia tamen perfectè hanc linguam Chaldaicam nondidicerunt, sed semper eidem verba Hebraica miscuerunt, hinc teria quædam lingua prodijt, quæ, quia in Syria maxime usurpabatur, Syriaca, aut etiam à præcipua civitate Hebræorum Hierosolymitana vogari cœpit.

2. Hac lingua ex veteri testamento nullum librum, nisi forte primum Machabæorum & Ecclesiasticum, ex novo vero